

и отъ правото на вторійтъ. Оше въ парламентската декларація (обявленіе) за унищоженіето на митото било казано, че Парламентътъ има и трѣба да има право и властъ да налага на колониститѣ задълженія въвъ всички обстоятелства. А на Американцитѣ ся искало инакъ; тѣ мислили, че Англія трѣба да ся откаже отъ всякакви домогванія въвъ вжтрѣшното управление на колонитѣ и съвсемъ да ся ненамѣсва въ работитѣ имъ. Найподирь Георгій намѣрилъ, че остѣжката на Парламентътъ е неопростима слабостъ, оскѣрбителна за величіето на Англія, че туй е пятно на короната му, пятно, което нѣма никога да ся омие. И тѣй на едни ся искало да вървятъ по-скоро напрѣдъ, на други ся искало да ги задържаватъ, а пъкъ Парламентътъ мислилъ да държи примирителна страна. Неудовлетвореніето бѣ общо и за туй неизбѣжно бѣше ново сблъскваніе.

Единъ отъ членоветѣ на новото министерство, урѣдено отъ Георгій, прѣдложилъ въ камарата да наложатъ на Американцитѣ мито на стѣклото за прозорци, на хартіята, на краскитѣ и на чайтъ. Това мито, което ся налагало на привознитѣ стоки, трѣбало да състави една сума близу отъ 40,000 лири стерлинги въ годината. Както ся казвало въ прѣдговорьтъ на билля (прѣдложеніе за нѣкакъвъ законъ, внесено въ една отъ камаритѣ на Англійскійтъ Парламентъ), налогатъ ся прѣдполагалъ за покриваніето на нѣкои разноски, съ които Англія издържала американската администрація и за заплатитѣ, които били необходими за защитата, покровителството и безопасността на колониститѣ. За да нагльжджтъ за изпълненіето на този новъ законъ, прѣдполагало ся да ся отвори особена митарница, съвършенно независима отъ колониститѣ.

Когато Англичанитѣ ся рѣшили да издаджтъ новійтъ законъ, тѣ знаели твърдѣ добрѣ, че работата не е за 40,000 тѣ лири стерлинги, които въ Англійскійтъ бюджетъ не бихж заели значително мѣсто, а главното бѣше въ туй да покажатъ на Американцитѣ властѣта на митрополіята. »Вий сте страхливи — казалъ Грянвилъ на министритѣ — Вий ся боите отъ Американцитѣ, Вий не смѣете да вмъ наложите даньгъ« — »Ний сме страхливи?! отговорилъ на това Тоуншендъ, Вий ще видите страхувамъ ли ся азъ.« — И наистина Тоуншендъ не ся опла-